

Sygn. akt *XVI GC 386/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Beata Dzierżko
Protokolant –	sekretarz sądowy Wojciech Napierkowski

po rozpoznaniu 29 grudnia 2017 r. w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą w C.(S.)**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o ustalenie nieistnienia uchwały ewentualnie stwierdzenie nieważności uchwały

1. ustala, że nie istnieje uchwała (...) z 16 marca 2015r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w sprawie wyrażenia zgody na zbycie udziałów;
2. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda (...) w C. kwotę 3 029,80 zł (trzy tysiące dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. poleca wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda (...)w C.na rzecz adwokat A. B. kwotę 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia kuratora;
4. poleca wypłacić ze Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Warszawie) na rzecz powoda (...) w C.kwotę 5 913,20 zł (pięć tysięcy dziewięćset trzynaście złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie kuratora.

SSO Beata Dzierżko

Sygn. akt XVI GC 386/15

UZASADNIENIE

Pozwem z 7 maja 2015 r. powód (...) w C.(D., S.) wniósł o ustalenie nieistnienia uchwały (...)z 16 marca 2015 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w sprawie wyrażenia zgody na zbycie udziałów, ewentualnie o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 252 k.s.h. w zw. z art. 250 § 4 k.s.h. ww. uchwały oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że nieistnienie przedmiotowej uchwały wynika z racji podjęcia jej przez podmiot nie mający statusu wspólnika pozwanej na skutek nieważności umowy sprzedaży udziałów zawartej z nim przez powódkę czyli dotychczasowego jedyne go wspólnika. Argumentując roszczenie o stwierdzenie nieważności uchwały strona powodowa wskazała, że podjęto ją z naruszeniem art. 156 k.s.h., polegającym na wykonywaniu uprawnień zgromadzenia wspólników (...) przez podmiot trzeci, a nie powódkę jako jedyne go wspólnika.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu zgodnie z normami obowiązującymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwana spółka podniosła brak interesu prawnego powoda w żądaniu ustalenia nieistnienia uchwały (...) 16 marca 2015 r., gdyż ewentualny wyrok uznający zasadność żądania powoda nie zapewni mu ochrony interesów mając na uwadze, że umowa zbycia udziałów nie wymaga uprzedniego wyrażenia zgody przez wspólników w formie uchwały i jej brak nie wpływa na ważność umowy. Odnosząc się do roszczenia ewentualnego wskazano, że powód nie głosował przeciwko uchwale i nie żądał zaprotokołowania swojego sprzeciwu wobec niej. Pozwana wskazała również na brak zasadności zarzutów dotyczących niewłaściwego umocowania, działającego w imieniu powodowej spółki jako sprzedającego udziały w pozwanej, M. W. (1) oraz brak wypełnienia przesłanek z art. 58 § 2 k.c. z uwagi na bezzasadność zarzutów dotyczących nieekwiwalentności i sprzeczności z zasadami współzycia społecznego ww. umowy sprzedaży udziałów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy z 29 stycznia 2015 r. spółka (...) z siedzibą w W. ((...) D., S.) nabyła od (...) S.A. wszystkie(...) udziały (...) spółki z o. o. w W..

(dowód: umowa sprzedaży udziałów z 29.01.2015r. z zał., k. 1218-1328)

Bezspornym było, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie telekomunikacji, a w skład jej majątku wchodziły m. in. prawa do adresów IP oraz do częstotliwości z zakresu(...)GHz.

W 2012 roku spółka (...) osiągnęła stratę na poziomie(...)zł, podczas gdy w 2011 r. strata wyniosła (...) W 2013 r. strata (...) zmniejszyła się do(...) zł, zaś do 30 czerwca 2014 r. osiągnięto zysk netto na poziomie (...)zł. Przychody netto w 2013r. wzrosły do poziomu (...)zł w stosunku do (...)zł w 2012r. Natomiast przychody netto spółki w I połowie 2014r. wyniosły (...)zł.

(dowody: sprawozdanie finansowe za okres od 1.01.2012 r. do 31.12.2012 r., k. 1157-1171; sprawozdanie finansowe za rok obrotowy od 1.01.2013 r. do 31.12.2013 r., k. 1173-1195; opinia niezależnego biegłego rewidenta, k. 170-185; raport uzupełniający opinię z badania sprawozdanie finansowego, k. 1202-1216)

Odnotowana poprawa sytuacji finansowej spółki w latach 2013-2014 była wynikiem podjętych działań zmierzających do jej oddłużenia i doinwestowania. Na potrzeby prowadzenia przez tę spółkę działalności telekomunikacyjnej oraz w celu restrukturyzacji zadłużenia pozwanej 13 marca 2013r. została zawarta umowa inwestycyjna pomiędzy (...) S. A. w W., (...) S.A. w L., (...) S.a.r.l. w L. i (...) sp. z o. o. w W.. Nadto 11 kwietnia 2014r. (...) S.A. w związku z badaniem rocznym sprawozdania finansowego (...) na 2013 rok zobowiązała się przez 12 miesięcy (z możliwością przedłużenia) do udzielania tej spółce wsparcia finansowego w przypadku trudności z terminową regulacją płatności oraz gdy będzie zagrożona kontynuacja jej działalności, a także do zapewnienia wsparcia finansowego realizowanego planu biznesowego w wariantcie podstawowym, tj. budowy sieci (...)w paśmie (...) GHz oraz budowy sieci (...)zgodnych ze standardami (...) w miejscach o dużym zapotrzebowaniu gdyby spółka nie pozyskała wsparcia kapitałowego na ten cel od inwestorów zewnętrznych.

(dowody: bilans, k. 557-559; list wsparcia kapitałowego, k. 699-700; zeznania świadka Ł. K. (1), k. 1769-1770; 1787)

Sporządzona na zlecenie (...) Strategia biznesowa z 21 maja 2014r. wskazywała na istotny potencjał rynkowy (i opłacalność dla pozwanej) usług związanych z transmisją urządzeń mobilnych (głównie w technologii (...)) oraz na wciąż duży potencjał usług szerokopasmowego dostępu do Internetu, do którego może zostać wykorzystana technologia (...) w częstotliwości (...)GHz, a także zaawansowanych usług (...)(...) (marketing mobilny). Jednocześnie uzupełnienie ww. działalności podstawowej – zdaniem autorów strategii – miały stanowić usługi operatorskie.

Ponadto na zlecenie (...) w listopadzie 2014r. sporządzono dla tej spółki Koncepcję rozwoju (...) nowej generacji sieci (...).

Spółka (...) pracowała w lutym 2015r. nad projektem sieci bezprzewodowej dla (...)w P. oraz startowała w przetargach dot. zapewnienia dostępu do Internetu w gminach wykluczonych cyfrowo.

(dowody: wydruk ze strony UKE, k. 555; wniosek o odroczenie zapłaty zaległości z 4.12.2014 r., k. 701-703; Strategia biznesowa (...) z 21.05.2014 r. sporządzona przez (...), k. 965-1029; (...) Plan z 2.08.2013 r., k. 1031-1063; Koncepcja rozwoju z 7.11.2014r., k. 1065-1129; umowa inwestycyjna z zał., k. 1330-1476; umowa inwestycyjna z (...) S.A., k. 1502-1600; zeznanie świadka P. J., k. 1772; zeznanie świadka Ł. K. (1), k. 1772, 1790).

Jednocześnie w styczniu 2015 r. spółka (...) rozpoczęła negocjacje z (...) S.A. w W. dotyczące ewentualnego nabycia przez (...)przedsiębiorstwa lub części przedsiębiorstwa pozwanej.

(dowód: pismo (...) S.A. z 29.01.2015 r., k. 1155)

Wartość posiadanych przez (...) adresów IP oszacowano (wg scenariusza realistycznego) na(...)zł.

(dowody: (...) (...) z 29.09.2015r., k. 1650-1667; zeznanie świadka Ł. K. (1), k. 1790).

Spółka (...) sp. z o. o. do 2017r. dysponowała ponadto m. in. prawem do częstotliwości komunikacyjnej z zakresu(...) GHz. 25 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy wyraził zgodę na sprzedaż praw (...) do dysponowania częstotliwością w paśmie (...)GHz na rzecz(...)Sp. z o.o. w W., wyłonionego w trybie przeprowadzonego przetargu otwartego, rozstrzygniętego 19 kwietnia 2017 r., za cenę i na warunkach określonych w ofercie z 11 kwietnia 2017 r. oraz protokole z zamknięcia rokowań w przedmiocie zawarcia umowy zobowiązującej do przeniesienia praw do dysponowania ww. częstotliwościami z 22 maja 2017 r. Prawo do dysponowania ww. częstotliwością zostało zbyte przez zarządcę przymusowego (...) sp. z o. o. za cenę (...)netto.

(dowody: postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z 25.05.2017r., sygn. akt XX GC 406/15, k. 2347; raport za 3 kwartały 2017r. zarządu (...) S. A., k. 2169-2299; oferta P4, k. 2311-2313; decyzja Prezesa UKE z 10.08.2017 r. (...). (...).514.13.2017.19, k. 2315-2327; decyzja Prezesa UKE z 10.08.2017 r. (...). (...).514.14.2017.14, k. 2328-2341).

Zgodnie z raportem sporządzonym w marcu 2013r. przez (...) (wg stanu na 31 grudnia 2012r.) wartość rynkowych kapitałów własnych (...) metodą skorygowanych aktywów netto w oparciu o sprawozdanie finansowe za 2012r. oraz planowaną konwersję zadłużenia z tyt. pożyczek na kapitał (po zapoznaniu się m. in. z raportem z analizy due diligence (...), sporządzonym w lutym 2013r. na zlecenie (...) S.A. przez (...) sp. z o. o.) oszacowano na(...)zł.

(dowód: raport z wyceny (...), k. 839-963)

Z kolei w raporcie z wyceny 100% kapitałów własnych (...) na dzień 31 grudnia 2013r., sporządzonym 30 maja 2014 r. spółka (...) wskazała wartość rynkową 100% kapitałów własnych (wartość środkową) wycenianej spółki na poziomie (...)zł.

(dowód: raport(...), k. 119-168)

Postępowanie w sprawie wniosku (...) S. A. w W. z 29 stycznia 2015r. o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o. o. w W. zostało umorzone postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z 25 marca 2015r., sygn. akt X GU

157/15 z uwagi na cofnięcie wniosku o ogłoszenie upadłości przez wierzyciela wobec spełnienia przez (...) zobowiązania wobec (...).

(dowody: wniosek o ogłoszenie upadłości, k. 704-708; pismo dłużnika z 9.02.2015r. z zał., k. 1131-1153; odpis postanowienia, k. 1746-1747)

Obecni członkowie zarządu spółki (...) pozostawali w stałych relacjach gospodarczych z M. W. (2), który ponadto w okresie od 28 maja 2014 r. do 18 marca 2015 r. (na podstawie certyfikatów zmiany, odpowiednio z 21 maja 2014r. i 4 lutego 2015r.) był zarejestrowany jako członek zarządu ww. spółki. Wszyscy członkowie zarządu byli umocowani do samodzielnej reprezentacji spółki (...).

(bezsporne, a ponadto dowody: akt założycielski spółki wraz ze świadectwami zmian i tłumaczeniami przysięgłymi, k. 44-47, 49-51, 53-54, 572-639)

M. C. (1), D. G. (1) i M. W. (1) współpracowali w ramach wielu podmiotów, m. in.: (...) S.A. w L., (...) S.a.r.l. - obecnie: (...) S.a.r.l. w L., jak również (...) sp. z o. o. w W.. Współpraca trwała do przełomu 2014 i 2015, kiedy doszło pomiędzy M. W. (2) z jednej strony, a D. G. i M. C. z drugiej do konfliktu wynikłego z prowadzonej działalności.

(dowody: wypis z rejestru z tłumaczeniem, k. 56-63; zeznania świadka M. W. (1), k. 2165; zeznanie członka zarządu powoda D. G., k. 2308; korespondencja elektroniczna, k. 105-106; potwierdzenia lotów, k. 65-66).

Przedstawiona powyżej sytuacja finansowa, w tym ww. wyceny spółki (...) była znana zarówno M. W., jak i M. D..

(dowody: korespondencja elektroniczna z 28.05.2014r., 31.05.2014r. i 4.06.2014r. z zał., k. 195-211, 213-263, 308-423)

15 kwietnia 2014r. jedyny zarejestrowany członek zarządu (...) M. C. (1) udzielił w imieniu ww. spółki M. W. (2) i D. G. identycznych pełnomocnictw do działania w imieniu spółki (...). W pełnomocnictwach wskazano, że upoważniają do reprezentowania we wszelkich czynnościach wobec wszystkich władz, urzędów, osób prawnych i fizycznych, w tym do składania wszelkich oświadczeń woli i wiedzy, a także do udziału w zgromadzeniach wspólników. Dokument pełnomocnictwa dla M. W. (1) został wydany w trzech egzemplarzach (analogicznie jak w przypadku pełnomocnictw dla D. G.) oznaczonych: rep.(...), (...), (...) (...). W oparciu o pełnomocnictwo rep. (...) sporządzono jego tłumaczenie na język angielski.

(dowody: akt notarialny z 7.04.2015r., k. 68-103, 271-306; zeznania świadka M. W. (1), k. 2165)

13 stycznia 2015 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej M. W. (1) poinformował D. G. o odwołaniu wszelkich pełnomocnictw do reprezentowania go na walnych zgromadzeniach spółek (...) S.A., (...) S.a.r.l., (...) S.A. oraz (...) S.a.r.l.

(dowody: wydruk korespondencji elektronicznej, k. 105-106)

29 stycznia 2015 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej M. W. (1) poinformował spółkę (...) S.A. o rezygnacji ze współpracy z D. G. (1) i M. C. (3) od 28 listopada 2014r.

(dowód: wydruk korespondencji elektronicznej, k. 108).

Udziały w spółce (...) były przedmiotem obrotu m. in. na podstawie umów:

- z 13 marca 2013r. pomiędzy (...) S.a.r.l. w L. jako sprzedającym a (...) S.A. w W., dot. 52 udziałów po cenie (...)zł za każdy udział, tj. łącznie za(...)(...),
- z 19 czerwca 2013r. pomiędzy (...) S.a.r.l. w L. jako sprzedającym, a (...) dot. 1 udziału z ceną(...)(...)za udział;
- z 19 czerwca 2013r. pomiędzy (...) S. A. w L. jako sprzedającym, a (...) dot. 1 udziału z ceną(...)za udział;

- z 23 lipca 2013r. pomiędzy (...) jako sprzedającym a (...) S.a.r.l. w L.dot. 5 201 udziałów za (...)każdy, tj. łącznie za(...)

- z 8 kwietnia 2014r. pomiędzy (...) S.a.r.l. w L.jako sprzedającym, a (...) S.A. w L.dot. 5 252 udziałów z ceną (...)za każdy udział, tj. łącznie za (...)

(dowody: umowy sprzedaży udziałów, k. 709-736)

29 stycznia 2015 r. spółka (...) S.A. jako sprzedający zawarła z (...) umowę sprzedaży wszystkich (...)udziałów spółki (...) za cenę w wysokości(...) (...)za udział, tj. za łączną kwotę (...), z terminem płatności:

- (...) (...)do 23 lutego 2015 r. (poprzez umowne potrącenie z wierzytelnością kupującego z tytułu wykupu obligacji);
- (...) (...)do 28 lutego 2015 r.

(umowa sprzedaży udziałów z 29.01.2015r. z zał., k. 1218-1328)

Zbycie udziału w (...) sp. z o. o., jego części lub ułamkowej części udziału oraz obciążenie lub zastawienie udziału przez wspólnika wymagało uchwały wspólników (...) spółki z o. o. podjętej większością dwóch trzecich oddanych głosów.

(dowód: umowa spółki, k. 669-675)

W dniu 23 lutego 2015r., wbrew woli członków zarządu (...) D. G.i M. C., M. W. (1), posługując się kopią tłumaczenia przysięgłego na język angielski pełnomocnictwa udzielonego mu przez (...)o numerze rep(...), zawarł ze spółką (...) z siedzibą w N. (C.), reprezentowaną przez pełnomocnika M. Z. (działającą na polecenie M. D. (2)), umowę sprzedaży wszystkich udziałów spółki (...) przysługujących spółce (...).

(dowody: umowa sprzedaży udziałów z podpisami notarialnie poświadczonymi, k. 110-117; zeznania świadka M. Z., k. 1790; zeznania świadka P. J., k. 1772; zeznanie świadka Ł. K. (1), k. 1772)

Zgodnie z § 1 umowy sprzedający zbył na rzecz kupującego (...) udziałów ((...)) za łączną kwotę (...) tj. (...)za udział, z terminem płatności do 23 lutego 2018 r. Przejście własności udziałów miało następować z chwilą zawarcia umowy sprzedaży.

(dowód: umowa sprzedaży udziałów, k. 110-115)

23 lutego 2015 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...), otwarte przez M. Z., jako pełnomocnika jedyne go wspólnika spółki, tj. (...)z siedzibą w N.. W toku zgromadzenia podjęto uchwały dot. odwołania z zarządu spółki M. C. (1) oraz powołania do zarządu spółki (...) M. W. (1). W tej samej dacie pełnomocnik (...) M. Z. złożyła pisemne oświadczenie o odwołaniu Ł. K. (2) z funkcji prezesa zarządu (...) i powołaniu w jego miejsce T. P..

(dowody: protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) z 23.02.2015r., k. 2111-2113; oświadczenie, k. 1114; lista wspólników z 23.02.2015 r., k. 2115)

Spółka (...) z siedzibą w N. pozostawała w uśpieniu od momentu utworzenia w 2008r., a na 31 grudnia 2012r. jej sprawozdanie finansowe wykazywało nadwyżkę zobowiązań w stosunku do aktywów na poziomie 13 213 euro.

(dowody: sprawozdanie zarządu i sprawozdanie finansowe za 2012r. z tłumaczeniem, k. 741-781)

24 lutego 2015r. do siedziby spółki wtargnął M. W. (1) wraz z M. D. (2) i T. P., przedstawianym jako nowy prezes spółki (...) oraz pracownikami ochrony. W związku z szarpaniną pomiędzy obecnymi w biurze D. G. i M. C. m. in. o dostęp do dokumentów spółki na miejsce została wezwana Policja. Po tej dacie część pracowników udała się na urlopy.

Szkoda poniesiona na skutek utraty kontroli przez (...)w okolicznościach opisanych powyżej została oszacowana – na zlecenie (...)– na(...) (jako wartość rynkowa 100 % kapitałów własnych) w przypadku braku możliwości odzyskania

udziałów ewentualnie w przypadku braku możliwości kontynuacji strategii biznesowej przyjętej w 2014r. Natomiast w sytuacji odzyskania kontroli nad przedsiębiorstwem przy jednoczesnym założeniu możliwości kontynuacji realizacji strategii z 2014r. szkoda (...)jako wartość zdyskontowanych przepływów pieniężnych spółki (...) w związku z realizowanym projektem inwestycyjnym została oszacowana na poziomie (...)

(dowody: zeznania świadka P. J., k. 1772; zeznania świadka Ł. K. (1), k. 1772; 1787; ekspertyza w zakresie oszacowania strat spółki (...) w wyniku przejścia spółki, k. 1811-2064; zeznania świadka E. P., k. 2069; zeznania świadka R. G., k. 2069)

16 marca 2015r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...), z udziałem spółki (...), podjęło uchwałę (...) w sprawie wyrażenia zgody na zbycie wszystkich (...)udziałów spółki (...) na rzecz (...). W dniu 26 marca 2015 r. prezes zarządu spółki (...) E. B., podpisała „Listę wspólników (...)”, w której wskazano jako jedynego wspólnika spółkę (...)

(dowody: uchwała (...) z 16.03.2015 r., k. 265-267; lista wspólników spółki, k 269)

30 marca 2015 r. do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego w W., złożono wnioski o dokonanie zmian w rejestrze przedsiębiorców spółki (...) poprzez wpisanie (...)w N. jako jedynego wspólnika oraz wpisanie E. B. jako członka zarządu spółki (...). (...)oponowała przeciwko zarejestrowaniu tych zmian w związku z kwestionowaniem zbycia udziałów w (...) na rzecz (...), od której miała nabyć te udziały spółka (...).

(dowody: pismo w sprawie o sygn. akt WA XII Ns-Rej. KRS (...) z zał., k. 425-524; skarga na orzeczenie referendarza w sprawie o sygn. akt WA XII Ns-Rej. KRS (...) z zał., k. 526-553)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz powołanych powyżej dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku postępowania, jak również nie budziła wątpliwości Sądu.

Nadto, ustalenia faktyczne zostały poczynione w oparciu o zeznania świadków: P. J., Ł. K. (1), M. Z., E. P., R. G., M. W. (1) (częściowo) oraz członka zarządu powodowej spółki D. G.(częściowo).

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. W. (1) w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w części, w jakiej wskazywał on na brak wartości pozwanej spółki, uznając je za gołosłowne i nieznajdujące potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, w szczególności w złożonych wycenach aktywów spółki. Podawana przez świadka symboliczna wartość spółki pozostaje w sprzeczności przede wszystkim z dowodami potwierdzającymi wysokość ceny faktycznie uzyskanej przez pozwaną za jeden ze składników jej majątku (prawo do rezerwacji częstotliwości). Nadto, w ocenie Sądu na ocenę wiarygodności świadka w zakresie wartości udziałów spółki znacząco wpływa fakt, że jest on bezpośrednio zainteresowany wynikiem sprawy i zeznając celowo zaniżył te wartości gdyż toczy się przeciwko niemu postępowanie karne, w którym zarzucono mu działanie na szkodę pozwanej spółki. Sąd nie dał także wiary zeznaniom tego świadka w zakresie przedstawionych przez niego okoliczności zbycia udziałów w (...) dotyczących rzekomej uprzedniej propozycji złożonej M. D. przez D. G. nabycia tych udziałów za ok. (...) motywu zawarcia przez niego umowy sprzedaży udziałów jakim miało być doinwestowanie spółki przez M. D., a także w zakresie przyczyn dla których w umowie określono tak długi termin płatności. Powyższe zeznania są nie tylko sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, takim jak złożone do akt strategię biznesowe oraz zeznania świadków K. i J. odnośnie realizowanych na bieżąco projektów, wskazujące na wolę (...)kontynuowania przez (...) działalności gospodarczej w zakresie telekomunikacji bez poszukiwania inwestora. Zeznania M. W. (1) nie mogą być również uznane za stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w świetle zasad logicznego myślenia i doświadczenia życiowego. Zeznania świadka W., iż po zakończeniu współpracy stron był umocowany do zbycia podstawowego składnika majątku powódki za cenę rażąco odbiegającą od szacunkowej wartości spółki pozwanej, a także iż sprzedaż nastąpiła w celu doinwestowania (...), przy tak niekorzystnych warunkach umowy, niezwłocznej odsprzedaży przez nabywcę udziałów

na rzecz kolejnego podmiotu z siedzibą na C., kondycji finansowej i aktywności biznesowej nabywcy, są w oczywisty sposób niewiarygodne i stanowią linię obrony na potrzeby toczącego się przeciwko M. W. postępowania karnego.

Sąd ocenił jako niewiarygodne zeznania D. G. (1) w zakresie, w jakim wskazywał on na zakres udzielonego M. W. pełnomocnictwa. W ocenie Sądu z treści dołączonego do pozwu pełnomocnictwa nie wynika, jakoby miało ono być udzielone jedynie w celu prowadzenia negocjacji, co zostało omówione poniżej.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

W powództwach o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa chodzi o rozstrzygnięcie ewentualnych wątpliwości w tym zakresie w stosunku do pozwanego, ze względu na określony stosunek prawny. Interes ten należy rozumieć jako potrzebę wprowadzenia jasności co do konkretnego stosunku prawnego lub prawa – w celu ochrony przed grożącym naruszeniem sfery uprawnień powoda (zob. wyr. SN z 24.3.1987r., [III CRN 57/87](#)).

Zgodnie z art. 252 § 1 k.s.h. osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h., przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Przepisu art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

Pomimo przytoczonej dyspozycji art. 252 § 1 k.s.h., wykluczającej możliwość wywodzenia roszczenia opartego na art. 189 k.p.c. odnośnie uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ukształtowane już orzecznictwo sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego dopuszcza w wyjątkowych okolicznościach sytuacje, kiedy takie powództwo będzie dozwolone. Sąd Okręgowy podziela bowiem stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone m. in. w postanowieniu z 25 sierpnia 2016r. (sygn. akt V CSK 694/15), w którym uznano, że: 1. Przypadki uchwał nieistniejących są kategorią odmienną od uchwał sprzecznych z prawem; charakteryzuje je przy tym tak drastyczny, krańcowy stopień natężenia wadliwości, że usprawiedliwia to uznanie ich za nieistniejące, a więc za niewywołujące żadnych skutków prawnych ab initio. 2. Istota uchwały nieistniejącej polega na tym, że nie wywiera ona żadnych skutków prawnych, a więc w rozumieniu prawnym uznaje się, że ona nie istnieje i nie istniała nigdy.

Jednym z typowych przykładów takiego krańcowego natężenia wadliwości, skutkującej nieistnieniem uchwały, jest powzięcie jej przez osoby niebędące wspólnikami. Oznacza to, iż żądanie ustalenia nieistnienia uchwały z 16 marca 2015r. z przyczyn wskazanych w pozwie było co do zasady dopuszczalne pomimo tego, iż przepis art. 252 k.s.h. wyłącza stosowanie art. 189 k.p.c. do usuwania z obrotu prawnego uchwał sprzecznych z prawem.

Przesłanką merytoryczną uwzględnienia powództwa opartego na dyspozycji art. 189 k.p.c. jest przede wszystkim istnienie interesu prawnego w ustaleniu istnienia (nieistnienia) stosunku prawnego lub prawa, który powinien zostać wykazany przez powoda. Zaznaczenia wymaga, iż interes prawny może być nie tylko majątkowy, ale również niemajątkowy i powinien istnieć na datę zamknięcia rozprawy. Przy jego ocenie należy stosować kryteria obiektywne.

W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi negatywna przesłanka możliwości żądania ustalenia na podstawie art. 189 k.p.c., gdyż powodowa spółka nie uzyska poprzez inne powództwo celu w postaci ochrony swoich praw w takim zakresie, jaki będzie efektem uwzględnienia żądania ustalenia nieistnienia ww. uchwały.

Warunkujący uwzględnienie powództwa wywodzonego na podstawie art. 189 k.p.c. interes prawny strony powodowej w ustaleniu nieistnienia ww. uchwały wynika z konieczności wyeliminowania z obrotu prawnego wadliwej uchwały. Powodowa spółka jako wspólnik ma zawsze interes prawny w ustaleniu nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia wspólników, gdyż może w ten sposób usunąć stan niepewności prawnej związanej z podjęciem kwestionowanej uchwały (tak: Sąd Apelacyjny w Warszawie w postanowieniu z 29.10.2015r., I ACz 2042/15).

Zdaniem Sądu, w oparciu o przedstawione powyżej okoliczności faktyczne i przywołane niżej rozważania prawne, powództwo o ustalenie nieistnienia uchwały (...) z 16 marca 2015r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)

sp. z o. o. należało uznać za zasadne, mając na uwadze, że spółka (...) nigdy nie była jedynym współnikiem pozwanej spółki, a co za tym idzie nie mogła podjąć ww. uchwały. Powyższe wynika z uznania za nieważną umowy sprzedaży udziałów z 23 lutego 2015r.

W przedmiotowej sprawie nieważność umowy z 23 lutego 2015r. strona powodowa wywodziła z:

- braku pełnomocnictwa dla M. W. (1) do zawarcia umowy sprzedaży udziałów spółki (...) w imieniu powódki ewentualnie działania tego pełnomocnika z przekroczeniem zakresu udzielonego mu pełnomocnictwa i odmowy potwierdzenia działań rzekomego pełnomocnika przez powódkę oraz wiedzy kontrahenta o wygaśnięciu pełnomocnictwa dla M. W. (1),
- sprzeczności umowy sprzedaży udziałów z zasadami współzycia społecznego (art. 58 § 2 k.c.).

W pierwszej kolejności powódka wywodziła swoje twierdzenie o nieważności umowy sprzedaży udziałów z 23 lutego 2015r. na rzecz (...) z wadliwej reprezentacji sprzedającego. Powodową spółkę przy zawieraniu umowy miał reprezentować pełnomocnik M. W. (1). Wyjaśnić trzeba, iż – według twierdzeń członka zarządu (...) – dopiero złożenie stosownych dokumentów i rejestracja odwołania / rezygnacji członka zarządu stanowi o skuteczności jego odwołania z zarządu powódki (zgodnie z prawem stanu D., gdzie spółka ma siedzibę). Nie ulega zatem wątpliwości, iż skoro rejestracja odwołania M. W. (1) z zarządu powódki miała miejsce dopiero 18 marca 2015r., to w dacie zawarcia umowy sprzedaży wg wywodów powódki M. W. (1) w dalszym ciągu był umocowanym do samodzielnej reprezentacji spółki (...) członkiem jej zarządu. Niemniej jednak, jak należy przyjąć z racji odwołania go z zarządu 4 lutego 2015r., przy zawarciu umowy sprzedaży posługiwał się on pełnomocnictwem z 15 kwietnia 2014r., a właściwie kopią jego tłumaczenia na język angielski. Tym samym jego umocowanie należało oceniać wyłącznie w ramach pełnomocnictwa, na które się powoływał i z którego wywodził swoje umocowanie do zawarcia umowy sprzedaży wobec kupującego oraz notariusza. Okoliczność, iż M. W. nie okazał przy umowie odpisu udzielonego mu pełnomocnictwa, a jedynie kopię jego tłumaczenia na język angielski (pomimo, że wszyscy obecni, w tym notariusz, władali językiem polskim) wskazuje na fakt niedysponowania przez M. W. (1) dokumentem pełnomocnictwa w tej dacie. W tym zakresie znalazły zatem potwierdzenie tezy powódki, iż identyczne pełnomocnictwa z szeroko zakreślonym w ich treści zakresem umocowania zostały udzielone na okres do formalnego konstytutywnego zarejestrowania zmian w reprezentacji powódki wskazujących na powołanie do zarządu M. W. (1) i D. G., tj. do 28 maja 2014r. Po tej dacie, wg D. G., pełnomocnictwa dla obu nowopowołanych członków zarządu wygasły, czego konsekwencją był zwrot do spółki dokumentów pełnomocnictw. Dopiero wtargnięcie do siedziby spółki 24 lutego 2015r. umożliwiło M. W. wejście w posiadanie jedyne dokumentu pełnomocnictwa, który się znajdował w siedzibie pozwanej (pozostałe znajdowały się w kancelarii radcy prawnego) i którym się następnie posługiwał. Dodatkowo, pośrednio na brak związków M. W. z powodową spółką reprezentowaną przez M. C. i D. G. na początku 2015r. wskazuje również korespondencja elektroniczna od M. W. (1) ze stycznia 2015r., w której pisał on o zakończeniu współpracy z wyżej wymienionymi członkami zarządu powódki. Powyższe dowodzi, iż w dacie zawierania umowy sprzedaży udziałów M. W. (1) działał bez umocowania, gdyż pełnomocnictwo z 15 kwietnia 2014r. już wygasło ewentualnie zostało odwołane i nie dysponował już jego odpisami (art. 101 i 102 k.c.).

Strona powodowa twierdziła jednocześnie, iż pełnomocnictwo z 15 kwietnia 2014r. obejmowało wyłącznie umocowanie do prowadzenia negocjacji z podmiotem z K.. Sąd uznał powyższe stanowisko, przede wszystkim w świetle jego treści i braku innych niż zeznania D. G. dowodów, za niewykazane.

Zgodnie z art. 98 k.c. pełnomocnictwo ogólne obejmuje umocowanie do czynności zwykłego zarządu. Do czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu potrzebne jest pełnomocnictwo określające ich rodzaj, chyba że ustawa wymaga pełnomocnictwa do poszczególnych czynności. Jeżeli do ważności czynności prawnej potrzebna jest szczególna forma, pełnomocnictwo do dokonania tej czynności powinno być udzielone w tej samej formie.

W ocenie Sądu analiza treści pełnomocnictwa udzielonego M. W., dokonana w ramach postępowania dowodowego, nie pozwala na przyjęcie za powodową spółką, iż pełnomocnictwo z 15 kwietnia 2014r. zostało udzielone wyłącznie na potrzeby prowadzenia negocjacji dotyczących współpracy z podmiotem z K.. Katalog czynności wymienionych

w jego treści, do których ustanowiony pełnomocnik został umocowany - w ocenie Sądu - wyklucza możliwość uznania za wiarygodne twierdzeń o tak ograniczonym umocowaniu, jak wyłącznie prowadzenie negocjacji. Nie zmieniają tej oceny także wyjaśnienia, iż szeroki w treści zakres pełnomocnictwa miał uwiarygodnić prowadzących negocjacje wobec kontrahenta jako osoby decyzyjne w powodowej spółce. Bardzo szeroki sposób określenia zakresu czynności, do których był umocowany pełnomocnik („reprezentowanie (...) we wszelkich czynnościach związanych ze spółką (...) wobec wszelkich władz, urzędów administracji państwowej i samorządowej, osób prawnych i fizycznych, urzędów skarbowych, instytucji dostarczających media, (...) oraz (...) S.A. (...), do składania w jej imieniu wszelkich oświadczeń woli i wiedzy, wniosków i zobowiązań, deklaracji podatkowych oraz wszelkich innych czynności niezbędnych do wykonania niniejszego pełnomocnictwa”) dowodzi udzielenia pełnomocnictwa ogólnego. Podkreślenia wymaga, iż czynności wymienione w pełnomocnictwie, takie jak np. reprezentacja przed (...)operatorami pocztowymi czy głosowanie na zgromadzeniach, nie łączą się z potrzebą wykazania decyzyjności wobec kontrahenta (...). Twierdzeniom powoda o takim zakresie umocowania zaprzeczył przesłuchany w charakterze świadka M. W.. Wskazywał on na szeroki zakres swojego umocowania. Poza zatem zeznaniami przesłuchanego w charakterze strony D. G. (zainteresowanego wynikiem sprawy) żaden inny dowód nie potwierdził ograniczenia umocowania M. W. (1) wyłącznie do prowadzenia konkretnych negocjacji. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał pełnomocnictwo udzielone 15 kwietnia 2014r. M. W. za pełnomocnictwo ogólne, a zatem upoważniające do czynności zwykłego zarządu.

Jak się przyjmuje czynnością zwykłego zarządu jest każda czynność mieszcząca się w ramach zwykłej, bieżącej działalności mocodawcy. Jest to katalog otwarty. Status prawny danej czynności jako mieszczącej się lub nie w granicach zwykłego zarządu, jest ściśle uzależniony od działalności prowadzonej przez mocodawcę (por. uchw. SN z 8.3.2002 r., III CZP 8/02, OSNC 2002, Nr 11, poz. 133; wyr. SA w Katowicach z 21.12.1993 r., I ACR 528/93, OSA 1994, Nr 10, poz. 56).

W ocenie Sądu nie można uznać za czynność zwykłego zarządu powódki sprzedaży jej wszystkich udziałów w pozwanej spółce, które stanowiły (jak zeznał D. G. i brak jest dowodu przeciwnego) jedyny w zasadzie majątek spółki (...). Pośrednio wskazuje na to reakcja zarządu tej spółki po powzięciu wiedzy o umowie z 23 lutego 2015r., dająca podstawę do uznania, iż M. W. nie miał umocowania do sprzedaży udziałów.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż M. W. (1) zawierając umowę z 23 lutego 2015r. działał bez pełnomocnictwa, skoro wszystkie jego egzemplarze zwrócił spółce, co potwierdziły zeznania D. G. w charakterze strony, korespondencja elektroniczna wskazująca na zakończenie współpracy M. W. (1) z M. C. i D. G., a dodatkowo również okoliczność, że nie okazał on odpisu pełnomocnictwa przy zawarciu umowy, a jedynie kopię jego tłumaczenia na język angielski (pomimo braku potrzeby posłużenia się takim tłumaczeniem).

Pełnomocnictwo może być w każdym czasie odwołane, chyba że mocodawca zrzekł się odwołania pełnomocnictwa z przyczyn uzasadnionych treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa (art. 101 § 1 k.c.). Na podstawie art. 102 k.c. po wygaśnięciu umocowania pełnomocnik obowiązany jest zwrócić mocodawcy dokument pełnomocnictwa. Może żądać poświadczonego odpisu tego dokumentu; wygaśnięcie umocowania powinno być na odpisie zaznaczone.

Powyższe rozważania dają także podstawę do uznania, iż nawet gdyby pełnomocnictwo nie wygasło (ewentualnie nie zostało odwołane przez spółkę) to jako pełnomocnictwo ogólne nie dawało umocowania do podjęcia przez M. W. (1) czynności przekraczającej zwykły zarząd, jaką była sprzedaż wszystkich udziałów w pozwanej spółce. Dla zawarcia takiej umowy niezbędne byłoby umocowanie wynikające z pełnomocnictwa szczególnego, a nawet pełnomocnictwa tylko do tej czynności (sprzedaży udziałów (...) sp. z o. o.).

Jak stanowi art. 103 k.c. jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Druga strona może wyznaczyć osobie, w której imieniu umowa została zawarta, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu. W braku potwierdzenia ten, kto zawarł umowę w cudzym imieniu, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia

szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu.

Jednocześnie brak było podstaw, w świetle powyższych rozważań do zastosowania normy z art. 105 k.c. dotyczącej działania pełnomocnika po wygaśnięciu pełnomocnictwa, skoro jak wyjaśniono w ocenie Sądu czynność M. W. (1) nie była dokonana w ramach pierwotnego umocowania (nie była czynnością zwykłego zarządu).

Okoliczności sprawy wskazują, że powodowa spółka odmówiła potwierdzenia czynności M. W. (1), który bez umocowania (ewentualnie z przekroczeniem jego zakresu) zawarł umowę sprzedaży udziałów gdyż w toku postępowania rejestrowego dotyczącego zarejestrowania nowego wspólnika oraz zarządu, będących konsekwencją umowy z 23 lutego 2015r., (...)konsekwentnie kwestionowała ważność tej umowy oraz umocowanie M. W. (1) do jej zawarcia i do zastępowania przez niego powódki przy jej podjęciu.

Nawet uznając, że mogłoby dojść do potwierdzenia tak zawartej umowy, o czym mowa w przytoczonym powyżej art. 103 k.c., w analizowanej sprawie do tego nie doszło. Strona powodowa nie udzieliła tzw. zgody następczej na zbycie całości udziałów w spółce (...), a zarazem okoliczności sprawy wskazują, że pełnomocnik działał wbrew woli swojego mocodawcy. Z przedstawionych umów inwestycyjnych oraz negocjacji prowadzonych ze spółką (...) nie wynika, jakoby strona powodowa zmierzała do wyzbycia się udziałów w pozwanej spółce i to na rzecz spółki c. (...). Dodatkowo potwierdza to fakt próby przejęcia dokumentacji pozwanej spółki poprzez wtargnięcie do jej siedziby. Ze zgodnych zeznań szeregu świadków nie wynika, jakoby ówcześni pracownicy i członkowie zarządu byli świadomi zmian personalnych w zarządzie pozwanej spółki oraz nabycia całości udziałów przez podmiot trzeci. Z zeznań świadków, m. in. P. J., R. G. i E. P. wynika, że do objęcia w posiadanie siedziby spółki doszło w nagły sposób i z użyciem siły, co doprowadziło do interwencji Policji. Jak wskazywał świadek Ł. K. (1), przejęcie spółki sparaliżowało działalność biura na ok. miesiąc, doprowadzając do nieplanowanych urlopów pracowników i wypowiedzeń z uwagi na wstrzymanie wypłaty wynagrodzeń.

Mając na uwadze całokształt przedstawionych okoliczności, należało uznać, że do zawarcia umowy sprzedaży okazane przez M. W. (1) pełnomocnictwo ogólne nie było wystarczające i podjęte czynności przekraczały jego zakres, a wobec odmowy potwierdzenia działań rzekomego pełnomocnika M. W. (1) przez powódkę umowa z 23 lutego 2015r. jest nieważna (wyrok SN z dnia 7 listopada 1997 r., II CKN 431/97, OSNC 1998, nr 6, poz. 94).

Przede wszystkim jednak, w ocenie Sądu, umowę sprzedaży udziałów z 23 lutego 2015r. na rzecz spółki (...) należało uznać za nieważną na podstawie art. 58 § 2 k.c. jako sprzeczną z zasadami współzycia społecznego.

Zgodnie z art. 58 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego (art. 58 § 2 k.c.).

Sprzeczność z zasadami współzycia społecznego umowy sprzedaży udziałów wynika w pierwszej kolejności z jej postanowień, tj. rażącej nieekwiwalentności świadczeń stron, w tym stosunku ceny z umowy do wartości udziałów, a także braku odpowiedniej ochrony interesu sprzedającego poprzez wskazanie odległego terminu zapłaty bez jakiegokolwiek zabezpieczenia zapłaty ceny. Powyższe warunki znacząco odbiegające na niekorzyść jednej ze stron od standardów rynkowych, jak również okoliczności zawarcia umowy (działanie przez rzekomego pełnomocnika sprzedawcy wbrew wyraźnej woli powódki, nabycie udziałów przez podmiot, który nie prowadzi działalności gospodarczej i bez majątku, natychmiastowe zbycie udziałów na rzecz kolejnego podmiotu za cenę wielokrotnie niższą) przesądzają o nieważności umowy stosownie do dyspozycji art. 58 § 2 k.c.

W ocenie Sądu, w oparciu o przedstawione wyceny, sprawozdania finansowe oraz umowę sprzedaży rezerwacji częstotliwości zawarta przez działającego w imieniu powoda M. W. (1) umowa sprzedaży udziałów nastąpiła w oparciu o ustalenie rażąco niskiej ceny oraz bez odpowiedniego zabezpieczenia z trzyletnim, nieuzasadnionym, odroczeniem terminu płatności. Umowa sprzedaży jest nieekwiwalentna, jeżeli wartość sprzedawanej rzeczy lub

prawa jest w oczywisty sposób niższa od ceny sprzedaży. Umowa naruszająca zasadę ekwiwalentności świadczeń (rażąca dysproporcja świadczeń) stron może być oceniona w świetle postanowień art. 58 § 2 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2010 r. sygn. akt IV CSK 432/09).

Zdaniem Sądu ww. umowa została zawarta z naruszeniem zasady ekwiwalentności. Do stwierdzenia powyższego wystarczające jest chociażby porównanie ceny sprzedaży wszystkich udziałów w spółce (...) do ceny sprzedaży jednego ze składników majątku spółki, tj. rezerwacji częstotliwości (...). Nie można przy tym nie zauważyć, iż oprócz tego pozwana spółka dysponowała adresami IP, których wartość oszacowano na ponad (...). Również wyceny pochodzące z 2013r. i 2014r. przedstawione przy pozwie wskazują na wartość spółki daleko odbiegającą od ceny sprzedaży udziałów na rzecz (...). Zgodnie z raportem sporządzonym w marcu 2013r. przez (...) (wg stanu na 31 grudnia 2012r.) wartość rynkowych kapitałów własnych (...) metodą skorygowanych aktywów netto w oparciu o sprawozdanie finansowe za 2012r. oraz planowaną konwersję zadłużenia z tyt. pożyczek na kapitał oszacowano na (...) (k. 839-963). Z kolei w raporcie z wyceny 100% kapitałów własnych (...) na dzień 31 grudnia 2013r., sporządzonym 30 maja 2014 r. spółka (...) wskazała wartość rynkową 100% kapitałów własnych (wartość środkową) wycenianej spółki na poziomie (...). Nie można przy tym nie zauważyć, iż w latach 2013 – 2014 doszło do oddłużenia pozwanej spółki w związku z podpisaniem umowy inwestycyjnej z 13 marca 2013r. pomiędzy (...) S. A. w W., (...) S.A. w L., (...) S.a.r.l. w L. i (...) sp. z o. o. w W.. Ponadto 11 kwietnia 2014r. (...) S.A. w związku z badaniem rocznym sprawozdania finansowego (...) na 2013 rok zobowiązała się przez 12 miesięcy (z możliwością przedłużenia) do udzielania tej spółce wsparcia finansowego w przypadku trudności z terminową regulacją płatności oraz gdy będzie zagrożona kontynuacja jej działalności, a także do zapewnienia wsparcia finansowego realizowanego planu biznesowego w wariantcie podstawowym, tj. (...) w paśmie (...) GHz oraz (...) zgodnych ze standardami (...) w miejscach o dużym zapotrzebowaniu gdyby spółka nie pozyskała wsparcia kapitałowego na ten cel od inwestorów zewnętrznych. Powyższe skutkowało znaczącym zwiększeniem przychodów (...) (do (...)) oraz odnotowanym zyskiem w 2014r. na poziomie ponad (...) (przy stracie w roku 2012 w wysokości około (...) i około (...) w 2013r.). Całokształt tych okoliczności wskazuje, iż cena wszystkich udziałów określona w umowie z 23 lutego 2015r. pozostawała w zupełnym oderwaniu od ich wartości rynkowej w kontekście: majątku (...) sp. z o. o., wielkości uzyskiwanych przez tę spółkę przychodów, osiąganego (w okresie, kiedy nastąpiła sprzedaż) zysku oraz realizowanych wówczas projektów biznesowych z zakresu telekomunikacji. Bez znaczenia był podnoszony przez pozwaną fakt, iż we wcześniejszym okresie udziały w pozwanej sprzedawane były po cenie nieodbiegającej znacząco od wskazanej w umowie z 23 lutego 2015r., bo w cenie (...) za udział. Przede wszystkim nie można nie zauważyć, iż przedstawione przez pozwaną umowy sprzedaży udziałów były zawierane w ramach restrukturyzacji (...) i nie dotyczą wszystkich udziałów, co czyni uzyskiwane w nich ceny nieporównywalnymi do ceny określonej w umowie dotyczącej przejęcia wszystkich udziałów, a zatem i pełnej kontroli nad pozwaną. Ponadto nawet ta cena (...) za udział jest wyższa od określonej w umowie z 23 lutego 2015r. Zaznaczenia wymaga, iż umowa na podstawie której własność wszystkich udziałów w pozwanej przeszła na powódkę, zawarta około miesiąc przed kwestionowaną umową z (...), przewidywała ceną zasadniczo przewyższającą kwotę wskazaną w umowie z 23 lutego 2015r. (odpowiednio: (...) za udział do ok. (...) za udział, tj. cena całkowita wynosząca ok. (...) do ok. (...)).

Jednocześnie na zakwalifikowanie umowy jako sprzecznej z zasadami współzycia społecznego miało wpływ także ustalenie terminu płatności na 3 lata oraz brak jakiegokolwiek zabezpieczenia płatności ceny, co wobec tego, iż własność udziałów przechodziła na nabywcę od razu, a kupującym była spółka z siedzibą w N., pozostająca w uśpieniu od jej powstania w 2008r. i na 31 grudnia 2012r. z nadwyżką zobowiązań w stosunku do aktywów na poziomie (...), należało ocenić jako skrajnie niekorzystne dla sprzedającego.

Na sprzeczność umowy z zasadami współzycia społecznego wpływ miał także fakt, iż działający za (...) M.. W. działał wbrew woli powódki, której miał być pełnomocnikiem, co wynika chociażby ze zrelacjonowanego przez świadków (byłych pracowników (...)) przebiegu zdarzeń w siedzibie pozwanej w dniu 24 lutego 2015r. Wskazuje on na zaskoczenie członków zarządu powodowej spółki sprzedażą udziałów w pozwanej i brak wiedzy o nabywcy, a także na sprzeciwianie się tej transakcji. Pełnomocnik, zgodnie z istotą pełnomocnictwa, tj. stosunku prawnego opartego na zaufaniu, powinien działać zgodnie z domniemaną wolą mocodawcy, a w każdym razie nie powinien podejmować

czynności sprzecznych z rzeczywistą lub domniemaną jego wolą, chociażby formalnie mieściły się one w zakresie udzielonego pełnomocnictwa. Takie działanie pełnomocnika może być uznane za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego (wyrok Sądu Najwyższego z 20 października 2016 r., sygn. akt II CSK 59/16).

Nadto, M. Z. działająca jako pełnomocnik (...) spółki (...) w toku swoich zeznań przyznała, że jej rola ograniczała się jedynie do podpisania w oparciu o umocowanie, bez znajomości sprawy, realiów rynkowych i sytuacji finansowych zaangażowanych w transakcję spółek, działając na prośbę M. D. (2). Zeznania M. Z. wskazują, że nie miała nawet podstawowej wiedzy o warunkach i stronach umowy, którą zawierała jako kupujący. Fakt ten, jak również dalsza odsprzedaż udziałów na rzecz (...) dowodzi, iż umowa z 23 lutego 2015r. zmierzała do przejęcia (...) na szkodę powódki.

Konkludując, wobec uznania umowy sprzedaży udziałów z 23 lutego 2015r. na rzecz (...) za nieważną (co wynika z powyższych rozważań), nie doszło do nabycia udziałów w (...) sp. z o. o. przez (...). Tym samym uchwała z 16 marca 2015r. nie została podjęta przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o. o. w W. skoro (...) nie był w tej dacie jedynym wspólnikiem pozwanej. Powyższe skutkuje ustaleniem, że uchwała (...) z 16 marca 2015 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w sprawie wyrażenia zgody na zbycie udziałów, nie istnieje (art. 189 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz przytoczone przepisy Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Z uwagi na uwzględnienie powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały(...) NZW z 16 marca 2015r., zbędne było rozważanie zasadności roszczenia ewentualnego (o stwierdzenie nieważności ww. uchwały).

Oddalenie wniosku pozwanej o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. akt XX GC 406/15 uzasadnione było brakiem zaistnienia przesłanki zawieszenia określonej w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. W ocenie Sądu wynik tej sprawy nie zależał od rozstrzygnięcia w sprawie XX GC 406/15, skoro w niniejszej sprawie możliwe było samodzielne ustalenie przez Sąd (przesłankowo) nieważności umowy z 23 lutego 2015r., bez oczekiwania na wyrok ewentualnie stwierdzający taką nieważność w sprawie XX GC 406/15.

O kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażoną w art. 98 k.p.c. Na koszty powoda złożyły się: opłata od pozwu (2 000 zł), wynagrodzenie kuratora (442,80 zł), wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł ustalone na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na zasądzone od pozwanego koszty procesu złożyła się ponadto opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, jak również opłata sądowa od zażalenia w wysokości 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w kwocie 180 zł, określone na podstawie ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.

Orzeczenie w przedmiocie wynagrodzenia kuratora pozwanej w wysokości 442,80 zł (360 zł powiększone o podatek od towarów i usług) uzasadnia dyspozycja § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wynagrodzenia i zwrotów wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej.

Na podstawie art. 80 w zw. z art. 82 u.k.s.c. powodowi należało zwrócić nadpłaconą kwotę 5 913,20 zł uiszczoną tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora.

SSO Beata Dzierżko

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

SSO Beata Dzierżko